

Daniel Kitabı - Sayı Yirmi

Daniel ve Vahiy: Krallıkların yükselişi ve çöküşüne dair kehanetler örgüsünü açığa çıkarma

Jeff Pippenger
2023-12-15

Kardeş White, anlaşılması gereken peygamberî derslerin krallıkların yükseliş ve düşüşleri üzerinden tasvir edildiğini sık sık belirtir.

"Daniel ve Vahiy kitaplarında açıkça ortaya konan ulusların yükselişi ve düşüşünden, sırf dışsal ve dünyasal görkemine ne kadar değersiz olduğunu öğrenmemiz gerekir. Babil, dünyamızın o zamandan beri benzerini hiç görmediği bütün gücü ve ihtişamıyla—o günün insanlarına öylesine sağlam ve kalıcı görünen o güç ve ihtişamla—ne kadar bütünüyle ortadan yok olup gitmiştir! 'Otun çiçeği' gibi yok olup gitmiştir. Yakup 1:10. Aynı şekilde Med-Pers krallığı ile Yunan ve Roma krallıkları da yok olup gittiler. Ve temeli Tanrı olmayan her şey de böylece yok olur. Yalnızca O'nun amacıyla bağlantılı olan ve O'nun karakterini yansıtan şeyler ayakta kalabilir. Dünyamızın bildiği tek sarsılmaz şeyler O'nun ilkeleridir." *Peygamberler ve Krallar*, 548.

Daniel ve Vahiy kitaplarında temsil edilen krallıkların “yükselişi ve düşüşü”, peygamberlik sözlerinin incelenmesine doğru bir yaklaşımın odak noktasıdır. Babil'in düşüşü, Yaratılış 11'de Nimrod'un Bâbel'inin düşüşüyle örneklendirilmiştir. Sonra, Daniel kitabının 5. bölümünde Babil tekrar düşer. Papalığın 538 yılında iktidara yükselişi ve 1798'deki ardından gelen düşüşü de Babil'in nihai düşüşünü örnekler; çünkü peygamberlikte papalık gücü ruhsal Babil'dir. Papalık 1798'de düştü ve Vahiy kitabının 18. bölümü onun nihai düşüşünü ana hatlarıyla ortaya koyar. Daniel kitabının 11. bölümünün 45. ayetinde, orada kuzeyin kralı olarak temsil edilen papalık, ona yardım eden hiç kimse olmadan sonuna gelir. Bu, lütuf kapısı kapandığında gerçekleşir; çünkü 11. bölümün 45. ayeti ile 12. bölümün 1. ayeti aynı tarihsel süreci temsil eder.

Ve sarayının çadırlarını denizler arasında, görkemli kutsal dağda dikecek; yine de onun sonu gelecek ve kimse ona yardım etmeyecek. Ve o zamanda, senin halkının çocukları için duran büyük önder Mikail ayağa kalkacak; ve öyle bir sıkıntı zamanı olacak ki, o zamana dek bir ulus var olduğundan beri böylesi olmamıştır; ve o zamanda, senin halkın, kitapta adı yazılı bulunan herkes, kurtulacak. Daniel 11:45, 12:1.

İkinci meleğin mesajı, Babil'in iki kez düşmüş olduğu gerçeğine dayanır. Nemrud ve Belşassar tarafından temsil edilen tarihî Babil iki kez düştü; ruhsal Babil ise 1798'de düştü ve insanlığın sınanma süresi kapandığında bir kez daha düşer.

Ardından başka bir melek geldi ve şöyle dedi: Yıkıldı, yıkıldı o büyük kent Babil; çünkü fuhşunun gazabının şarabından bütün uluslara içirdi. Vahiy 14:8.

İkinci meleğin mesajında Babil'in düşüşünün tekrarlanması, Kutsal Yazılar'da sözcük ve ifadelerin iki kez yinelenmesini, ikinci melek ile Gece Yarısı Çılgılığı'nın birleşik mesajlarının bir sembolü

olarak tanımlamak için peygamberî bir gerekçe sağlar. Bu durum, ayrıca Bayan White tarafından ortaya konan, peygamberliğin incelenmesinin Daniel ve Vahiy kitaplarında temsil edilen krallıkların yükseliş ve düşüşlerine dayanması gerektiği ilkesini de destekler. Bu, Babil'in düşüşünü anlamak için peygamberlik öğrencisinin, Babil'in tüm düşüşlerini "satr üstüne satır" bir araya getirerek, Babil'in nihai düşüşüne dair doğru peygamberî mesajı ortaya koyması gerektiği düşüncesini de gözler önüne serer.

İkinci meleğin mesajında Babil'in iki kez düşmesi, gerçeğin iki tanığın tanıklığı üzerine kurulduğunu bildiren peygamberlik kuralına dayanır. Mesaj içinde Babil'in düşüşünün iki kez yinelenmesi, Kutsal Kitap'ta Geç Yağmur olarak tanımlanan peygamberlik yöntemini temsil eder. O kutsal yöntem, yani Geç Yağmur, çeşitli peygamberlik çizgilerini "satr üzerine satır" bir araya getirme uygulamasıdır. Bu yöntem peygamberlik öğrencisi tarafından kullanıldığında, Geç Yağmur'un "mesajını" ortaya koyar. Kutsal yöntemin uygulanmasıyla ortaya konan Geç Yağmur mesajı, daha sonra ikinci melek ve Gece Yarısı Çılgılığı'nın birleşik peygamberlik tarihlerinde ilan edilir. Bu, birinci meleğin hareketinin tarihinde böyleydi ve bugün de üçüncü meleğin hareketinin tarihinde böyledir.

Daniel kitabının dördüncü ve beşinci bölümleri, dördüncü bölümde Nebukadnezar ile temsil edilen Babil'in yükselişi ve başlangıcını, ardından beşinci bölümde Belşazar ile temsil edilen Babil'in düşüşü ve sonunu kapsayan tarih çizgisini temsil eder. Birlikte tek bir peygamberî çizgi oluştururlar. Bu iki bölümün ortaya koyduğu peygamberî çizgi, Geç Yağmur mesajını tesis etmek için Daniel kitabının birinci ila üçüncü bölümlerinin üzerine yerleştirilmelidir.

Bu iki bölüm, Nebukadnezar'ın düşüşü ve yeniden yükselişi ile Belşazar'ın düşüşü ve yıkımını ortaya koyar ve dolayısıyla hattın başında ve sonunda Babil'in düşüşünü sunar. Bu iki bölümün oluşturduğu peygamberlik hattı, Babil'in düşmesi, yükselmesi ve sonra yeniden düşmesi üzerine kuruludur. Bu olgunun kendisi bile, söz konusu iki bölümün ikinci meleğin mesajını temsil ettiğini gösterir. Bu iki bölüm, Vahiy on üçteki yeryüzünden çıkan canavarın tarihini temsil eder; ve o tarihte ikinci meleğin mesajı ile Gece Yarısı Çağrısı iki kez ilan edilir.

Bu nedenle, Daniel kitabının dördüncü ve beşinci bölümlerini ele almaya başlamadan önce, son yağmur olan kutsal metodolojiyi belirleyeceğiz ve ardından bu metodolojiyi kullanarak son yağmurun mesajını belirleyeceğiz.

Birinci ve ikinci meleğin tarihindeki önemli bir dönüm noktası, William Miller'ın peygamberlik yorumlama kurallarıyla temsil edilen metodolojydi. Bu kurallar, insanların Gece Yarısı Feryadı'nın mesajını tanımlaması için kullanıldı ve bu mesaj, o tarihsel dönem için son yağmur mesajıydı. Üçüncü meleğin tarihindeki önemli bir dönüm noktası ise "Peygamberlik Anahtarları" olarak ifade edilen metodolojidir. Bu kurallar, güncel tarihimizdeki Gece Yarısı Feryadı mesajını tanımlamak için William Miller'ın kurallarıyla birlikte kullanılmalıdır ve şu anda bu kurallarla ortaya konulan mesaj, son günlerin son yağmur mesajıdır. Miller'ın kuralları, yeryüzü canavarının peygamberlik tarihindeki erken yağmuru temsil eder; bu kurallar "Peygamberlik Anahtarları" ile birleştirildiğinde ise, yeryüzü canavarının peygamberlik tarihindeki son yağmuru temsil eder.

Geç yağmur, mesajı ortaya çıkarmak için kullanılan metodolojidir. Deneyimi ortaya çıkaran mesajı önce aramadan, geç yağmur deneyimini aradıkları için aldananlar vardır. Hristiyanlığın Pentekostal kiliseleri bu aldanışın açık bir örneğidir. Aynı türden yanlış yönlendirme, geç yağmur mesajını arayan, fakat geç yağmur mesajını tanımlayan ve tesis eden metodolojiyi aramayı reddedenler için de mevcuttur. Doğru metodoloji olmadan doğru mesaj tespit edilemez. Doğru mesaj olmadan doğru deneyim imkansızdır.

Bu Kutsal Kitap gerçeğinin önemi çoğu kişi tarafından fark edilmez; çünkü Kutsal Kitap'ı incelemenin tek bir doğru yolu ve pek çok yanlış yolu olabileceği ihtimalini hiç düşünmemişlerdir. Kutsal Kitap'ı incelemenin en yaygın yanlış yolu, Kutsal Kitap'ın ne öğrettiğine dair başkalarının görüşlerine güvenmektir. Bu mesele insanlar arasında o kadar yaygındır ki, her kilise, cemaatlerinin bu yanlış algılanan ihtiyacını karşılamak için bir sistem kurar. Bu sahte ihtiyaç, eğitimsiz cemaatin anlayışını doğru şekilde yönlendirecek kişiler olarak Kutsal Kitap'ı anlama konusunda ruhsal uzmanlar şeklinde tanımlanan önderlerden oluşan bir sistemin kurulması gibi sahte bir girişimi doğurur. Kutsal Kitap, kilisenin yapısı için ihtiyarlar, peygamberler ve öğretmenleri içeren oldukça düzenli bir sistemi tanımlar; ancak Kutsal Kitap, neyin hakikat olup olmadığını ve akabinde kimin sapkın olup olmadığını belirlemek üzere atanmış önderlerden oluşan bir sistemi ortaya çıkaran kilise örgütlenmesindeki yozlaşmayı asla onaylamaz.

Tanrı'ya onaylanmış biri olarak kendini sunmak için gayret et; utanması gerekmeyen, gerçeğin sözünü doğru bir şekilde kullanan bir işçi ol. 2. Timoteos 2:15.

Bir kilise önderi teşvik etmeli, azarlamalı, öğretmeli ve sahte öğretilere ve bunları yayanlara karşı koymalıdır; ama her birimiz, "gerçeğin sözünü doğru biçimde ayırarak" kendimizi "Tanrı katında makbul" göstermek için "çalışmalıyız." Bunu yaparken, Kutsal Kitap'ın gerçeğin sözünü doğru biçimde ayırmanın doğru yolu olarak belirttiği yöntemi bilmemiz gerekir. Yeşaya kitabı bu meseleleri son yağmur bağlamında ortaya koyar; bu yüzden oradan başlayacağız.

O gün Rab, sert, büyük ve güçlü kılıcıyla, delip geçen yılan Livyatan'ı, o kıvrık yılan Livyatan'ı cezalandıracak; denizdeki ejderhayı öldürecek. O gün ona şöyle şarkı söyleyin: "Kızıl şarap bağı." Ben, Rab, onu korurum; her an sularım. Ona zarar gelmesin diye gece gündüz onu gözlerim. Bende öfke yok; kim savaşta bana karşı diken ve çalılırları çıkarır? Üzerlerinden geçer, hepsini birlikte yakarım. Yahut gücüme tutunsun da benimle barış yapsın; evet, benimle barış yapsın. Yakup soyundan gelenlerin kök salmasını sağlayacak; İsrail çiçek açıp tomurcuklanacak ve dünyanın yüzünü meyveyle dolduracak. Onu vuranları nasıl vurduysa, onu da öyle mi vurdu? Yoksa onun öldürdükleri gibi mi öldürüldü? Ölçüyle, filizlenirken onunla çekişeceksin; doğu rüzgârı gününde O, sert rüzgârını durdurur. Böylece Yakup'un suçu arınacak; günahının kaldırılmasının bütün sonucu da şudur: sunak taşlarının hepsini dövülüp ufalanmış kireçtaşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar artık dikili durmayacak. Ama surlu şehir ıssız kalacak, mesken terk edilecek ve çöle benzer bırakılacak; orada buzağı otlayacak, orada yatacak ve dallarını tüketecek. Dallarını kurduğunda kırılacak; kadınlar gelip onları ateşe verecek. Çünkü bu anlayışsız bir halktır; bu yüzden onları yapan onlara merhamet etmeyecek, onları biçimlendiren onlara lütuf göstermeyecek. O gün olacak ki Rab, ırmağın yatağından Mısır ırmağına kadar döve döve ayıklayacak; ey İsrail oğulları, siz birer birer toplanacaksınız. O gün büyük boru çalınacak; Asur diyarında yok olmak üzere

olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelecek ve Yeruşalim'deki kutsal dağda Rab'be tapınacaklar. Yeşaya 27:1-13.

Önceki makalelerde, Tanrı'nın diğer çocuklarını Babil'den çıkmaya çağırmak için kaldırılan "sancak" konusuna defalarca değindik. Yeşaya kitabının yirmi yedinci bölümünün son ayeti, "büyük boru çalınacak ve Asur diyarında helak olmak üzere olanlar gelecek" diyerek sancağın görevini ele alır. Asur, son günlerde Babil'in bir simgesidir; ve ayette Babil'den çıkma çağrısına ilişkin uyarı mesajını duyanlar, peygamberliğe göre "Yeruşalim'deki kutsal dağ"da bulunan yüz kırk dört bin olarak temsil edilenlerle birlikte gelip tapınırlar.

Ayet şöyle der: "Ve o gün vuku bulacaktır." "O gün", Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ikinci sesin Tanrı'nın diğer çocuklarını Babil'den çıkmaya çağırdığı gündür ve tüm bölümün çerçevesini belirler. Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ikinci ses, Sur'un fahişesinin hatırlandığı Pazar Yasası ilan edildiğinde haykırır.

Ve gökten şöyle diyen başka bir ses daha işittim: "Halkım, ondan çıkın ki onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belalarından pay almayasınız." Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun haksızlıklarını hatırladı. Vahiy 18:4-5.

Yeşaya yirmi yedinci bölüm, bölümün sonunda da söz edilen aynı günü belirterek şöyle diyerek başlar: "O gün Rab, sert, büyük ve güçlü kılıcıyla delip geçen yılan Leviathan'ı, hatta o kıvrılan yılan Leviathan'ı cezalandıracak; ve denizdeki ejderhayı öldürecek."

Pazar günü yasasında Tanrı'nın yürütücü, cezalandırıcı yargısı, ejderhanın (Birleşmiş Milletler), canavarın (papalık) ve yalancı peygamberin (Amerika Birleşik Devletleri) krallıklarının üzerine inmeye başlar. Pazar günü yasasında yalancı peygamber, Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallık olarak aşıyağı edilir ve ulusal irtidat ulusal yıkımı doğurur. Pazar günü yasası, Tanrı'nın yürütücü yargılarının, Şeytan olan (ve yeryüzündeki krallığı ejderha olarak temsil edilen) ejderhanın, canavarın ve yalancı peygamberin üzerine inmeye başladığı noktadır. Bu, Pazar günü yasasında başlayan kademeli bir cezadır. Yeşaya'nın yirmi yedinci bölümünün başlangıcı da sonu da Pazar günü yasasıdır ve bölüm, Pazar günü yasasına götüren ve onu izleyen tarihle doğrudan bağlantılı belirli meseleleri temsil eder.

Yirmi yedinci bölümü ele alıyoruz, çünkü o, yirmi sekizinci ve yirmi dokuzuncu bölümler için peygamberî çerçeveyi kuruyor. O bölümlerde geç yağmurun bir yöntem olarak tanımını bulacağız; bu da Daniel'in dördüncü ve beşinci bölümlerini birden üçe kadar olan bölümlerin üzerine yerleştirmenin önemini anlamamıza imkân tanıyacaktır. Yeşaya'nın yirmi yedinci bölümü, ejderhanın krallığının kademeli cezalandırılmasının başlangıcını belirledikten sonra, o dönemde Tanrı'nın halkına "ona ilahi söyleyin" diye emredildiğini kaydeder. Kime ilahi söyleyin?

Kime şarkı söyleneceğinin cevabı şarkının başlığındadır; çünkü onların şöyle söylemesi istenir: "Rab'bin koruduğu kırmızı şarap bağı." Bağın hikâyesi, Tanrı'nın halkının hikâyesidir ve buna ilk kez Yeşaya'nın beşinci bölümünde değinilir.

Şimdi çok sevdiğime, sevgilimin bağı üzerine bir ezgi söyleyeceğim. Çok sevdiğimin, son derece verimli bir tepede bir bağı vardı: Etrafını çitle çevirdi, taşlarını ayıkladı, içine en seçkin

asmayı dikti; bağın ortasına bir kule yaptı ve içine bir de üzüm sıkma çukuru kurdu. Üzüm vermesini bekledi, ama yabancı üzüm verdi. Şimdi, ey Yeruslaim'in sakinleri ve Yahuda halkı, yalvarırım, benimle bağım arasında hüküm verin. Bağıma daha ne yapılabildi de ben yapmadım? Öyleyse, ondan üzüm beklerken neden yabancı üzüm verdi? Şimdi dinleyin; bağıma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini kaldıracığım ve o yenip tüketilecek; duvarını yıkacağım ve ayaklar altında çiğnenecek. Onu ıssız bırakacağım: ne budanacak ne de çapalanacak; ama dikenler ve çalılar boy atacak. Üzerine yağmur yağdırmasınlar diye bulutlara da buyuracağım. Çünkü Orduların Rabbi'nin bağı İsrail'in evidir, Yahuda halkı da O'nun sevdiği dikimidir; O adalet bekledi, ama işte zulüm; doğruluk bekledi, ama işte feryat. Yeşaya 5:1-5.

Pazar yasası krizinin tarihinde, Tanrı'nın halkı, Bağın Ezgisi'ni Tanrı'nın halkına söylemelidir; çünkü ezgi şöyle der: "Ve şimdi, ey Yeruslaim'in sakinleri ve Yahuda'nın adamları, size yalvarırım, benimle bağım arasında hüküm verin." Bağın Ezgisi, Tanrı'nın, Petrus'un "Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız" dediği kişilerle antlaşmaya girdiği sırada, eski bir antlaşma halkının bir kenara bırakılışını işaret eden ezgidir. Bağın üzerine hiç yağmur düşmediğini bildirir; böylece o zaman diliminde gelen ve yalnızca o dönemde yağmur yağdırabilen İlyas'ın işini tanımlar. Ezginin bir antlaşma halkının bir kenara bırakılışıyla ilgili olduğunu biliyoruz; çünkü Bağın Ezgisi, Mesih tarafından, Tanrı'nın aynı anda ruhsal İsrail ile antlaşmaya girdiği, eski İsrail'in ise bir kenara bırakıldığı dönemde, eski İsrail'e söylenmişti.

Başka bir benzetme dinleyin: Bir toprak sahibi vardı; bir bağ dikti, etrafını çitle çevirdi, içine bir şirahane kazdı, bir kule yaptı, onu bağcılara kiraladı ve uzak bir ülkeye gitti. Ürün zamanı yaklaşınca, ürünün payını almak için hizmetkârlarını bağcılara gönderdi. Bağcılar hizmetkârlarını yakaladılar; birini dövdüler, birini öldürdüler, birini de taşladılar. Yine, ilkin gönderdiklerinden daha çok sayıda başka hizmetkârlar gönderdi; onlara da aynı şeyi yaptılar. En sonunda, "Oğluma saygı göstereceklerdir" diyerek onlara oğlunu gönderdi. Ama bağcılar oğlu görünce aralarında, "Bu mirasçı; gelin, onu öldürelim de mirasına el koyalım" dediler. Onu yakaladılar, bağın dışına atıp öldürdüler. Buna göre, bağın sahibi geldiğinde bu bağcılara ne yapar? Ona şöyle dediler: "Bu kötü adamları feci şekilde yok eder ve bağını, ürününü mevsiminde kendisine teslim edecek başka bağcılara kiralar." İsa onlara dedi ki: "Kutsal Yazılar'da şunu hiç okumadınız mı: 'Yapıcıların reddettiği taş köşenin baş taşı oldu; bu Rab'bin işidir ve gözümüzde harikadır'?" "Bu yüzden size diyorum ki: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve onun meyvelerini yetiştiren bir halka verilecek. Bu taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak; ama taş kimin üzerine düşerse onu toz gibi ezip öğütecek." Başkâhinler ve Ferisiler O'nun benzetmelerini duyunca, kendilerinden söz ettiğini anladılar. Matta 21:33-45.

İsa, Tanrı'nın bağının ilahisini kadim İsrail'e söylediğinde, onlar mesajın mantığı ve gücünden öylesine etkilendiler ki, İsa münakaşa eden Yahudilere Oğul'u öldürenlere bağın sahibinin ne yapacağını sorduğunda, şöyle diyerek doğru cevabı vermekten kendilerini alamadılar: "O kötü adamları feci şekilde mahvedecek ve bağını, meyvelerini mevsimlerinde kendisine teslim edecek başka bağcılara kiraya verecek."

İsa sonra reddedilen taş üzerine söylediğinde şarkıya derhal bir kıta daha ekledi ve şöyle diyerek kapanış kıtasıyla onların cevabını bağladı: "Bunun için size diyorum: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve onun meyvelerini ortaya çıkararak bir millete verilecektir. Bu taşın üzerine düşen herkes kırılacaktır; fakat kimin üzerine düşerse onu un ufak edecektir." "Onu un ufak etme" sözü, Yeşaya yirmi yediyi yankılar: "sunaktaki bütün taşları parçalanmış kireç taşları gibi kılar; koruluklar ve putlar ayakta durmayacaktır." Her ikisi de, "yedi kez"i yeniden keşfeden son günlerdeki kişileri simgeleyen Yoşiya'nın yürüttüğü uyanış çalışmasına göndermedir; bu da onu değerli bulmayı reddedenleri ezen tökezleme taşıdır.

İşaya'nın yirmi yedinci bölümünde temsil edildiği üzere, Pazar yasasının gününde, geçmişte "bir halk olmayanlar" diye anılanlar, Rab'bin kırmızı şarap bağının ilahisini söyleyeceklerdir. Bu makaleler sık sık, birinci ve ikinci mesaj olmadan üçüncü bir mesajın olmadığını belirtmiştir. Pazar yasası üçüncü mesajdır ve Pazar yasasının günü birinci ve ikinci mesajların tarihini kapsar. İşaya'nın yirmi yedinci bölümünde Pazar yasası, Daniel'in birinci bölümünde temsil edilen dönemi ve ardından Daniel'in birinci bölümünden üçüncü bölümüne kadar olan kısımda yeniden temsil edilen dönemi işaret etmektedir. Peygamberlik açısından, yirmi yedinci bölümdeki Pazar yasasının günü, birinci mesajın güçlendirildiği 11 Eylül 2001 tarihinden yakında gelecek Pazar yasasına kadar uzanan tarihi işaret etmektedir.

Bir sonraki yazıda, Roma'nın fahişesinin kendi şarkısını söylemeye başlayacağı ana kadar olan dönemde kurtarılanların ilan etmesi gereken şarkıya ilişkin değerlendirmemize devam edeceğiz.

Ve baktım, işte Siyon Dağı'nda bir Kuzu duruyordu; onunla birlikte, alınlarında Babasının adı yazılı olan yüz kırk dört bin kişi vardı. Gökten bir ses duydum; çok suların sesi gibiydi, büyük bir gök gürültüsünün sesi gibiydi. Ve arplarını çalan arpçılarının sesini duydum. Ve tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ezgi söylüyorlardı; o ezgiyi, yeryüzünden satın alınmış olan yüz kırk dört binden başkası öğrenemedi. Bunlar kadınlarla kendilerini kirletmemiş olanlardır; çünkü bakirdirler. Kuzu nereye giderse onu izleyenler bunlardır. Bunlar, insanlar arasından Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk ürünler olarak satın alınmışlardır. Ağzılarında hile bulunmadı; çünkü Tanrı'nın tahtı önünde kusursuzdurlar. Vahiy 14:1-5.